

พระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ๑๗)

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รณนัต (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๗
ตรี แห่งพระราชบัญญัติรณนัต พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรณนัต (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๑๒

“กำหนดเวลาสามปีตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจขยายออก
ไปได้อีกครั้งละไม่เกินสองปีแต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้ง
ไม่ได้ การขยายระยะเวลาดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๗

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้ไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด ส่วนมากยังไม่อาจรวมตัวเพื่อดำเนินการในรูปบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ภายในระยะเวลาสามปี ตามที่กฎหมายกำหนดได้ สมควรให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขยายกำหนดเวลาดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้